

POSTnumret

KLUBB TÄBY

Ärgång 4 nr 1

1978

KLUBBNYT.

Jultrafiken.När avdelningen började förhandlingarna med regionförvaltningen blev man erbjuden ett förslag som innebar 3 dagars förstärkning i stadsbrevbäringen. Förstärkningspersonalen skulle arbeta 5 timmar och 30 minuter per dag.

Efter fyra förhandlingsomgångar hade man ökat budet till 4 dagar a 6 timmar. Detta blev också det beslut som regionförvaltningen fattade. Avdelninge reserverade sig mot det.

När detta sedan skulle omsättas lokalt uppkom - som vanligt - motsättningar på Täby 1, om inställelsetiden för förstärkningspersonalen. Brevbärarna ville ha ner dem 6.00, pm 7.00. Efter en förhandling i Sollentuna blev beslutet 6.30.

Några siffror om jultrafiken på Täby 1:

1. Uttagen övertid (ordinarie personal): 25 tim 45 min
2. Fast arbetstidsuttag resp förstärkning i sortering I och II: 281 timmar resp 173 tim 40 min.
3. Summa antal försändelser på fyra räknade distrikt:

	enl arb.beräkn.	totala antalet	därav julkort
19/12	3554	3835 = 108%	1032 = 27% ¹⁾
20/12	"	6004 169%	1725 29%
21/12	"	7505 211%	2750 37%
22/12	"	8349 235%	3580 43%
23/12	"	10714 301%	4735 44%
27/12	"	8602 242%	6188 72%
31/12	"	3905 110%	727 19%

1) I procent av totala antalet försändelser

Vinteroveraller i stadsbrevbäringen.Förbundet har hos Postverket begärt att cyklande stadsbrevbärare med i huvudsak villabrevbäring skall tilldelas vinteroveraller av den typ som bl a Tjorvenförarna har.

Vid överläggningar har man beslutat att denna vinter genomföra prov på ett antal distrikt runt om i landet. Bl a skall ett distrikt i Danderyd ingå i undersökningen.

Förhoppningsvis resulterar detta i överallt åt alla intresserade nästa vinter!

Driftstatistiken. Strax efter årsskiftet anlände datalistorna med 1977 års driftstatistik. På Täby var utfallet skiftande, men med en klar övervikt för plus, dvs att postmängden har ökat. Även i Danderyd och Vallentuna är tendensen densamma, särskilt i Vallentuna där alla distrikt utom ett ligger på plus och flera distrikt haft en stor ökning; i ett fall hela 14 steg!

I Täby genomförs inte någon omläggning på grundval av denna statistik eftersom den bara omfattar 11 månader. Hur det blir i Vallentuna och Danderyd/Djurshölm är inte klart när detta skrivs.

Norrortsöt. I förra numret av PN informerades vi om den överenskommelse om öt för vikning av Norrort, som slöts i våras mellan sektionen och Postverket. Den innebär att vi från 1.4.77 får skriva öt med 3 minuter/100 ex/gång. När denna överenskommelse blev känd gick avdelningen in och begärde retroaktiv ersättning. Många Norrort hann vikas innan det vid det här årsskiftet kom till en uppgörelse i den frågan. Resultat blev att samtliga som arbetade i brevbäringen under 1:a kvartalet 1977 får 5 timmar öt. För deltidsanställda utgår fyllnadstis i förhållande till åtagandet. Var och en måste själv skriva den här overtiden, det görs inte centralt.

Omläggningar. Inga stora omläggningar är f.n. på gång inom klubbens verksamhetsområde. Förutom omläggningen i Danderyd - nu framflyttad till september - i samband med överflyttningen av Enebyberg samt införandet av postnummersortering, kommer det troligen inte heller att bli aktuellt med några förrän den stora karusellen börjar när lördagsorganisationen ändras och den nya arbetstidsberäkningen skall införas. Enligt beslutet om lördagsorganisationen skall dessa förändringar genomföras under tiden sept 1978 - juni 1979.

Däremot pågår en del mindre omläggningar pga nybyggnation mm.

I Åkersberga och Vallentuna har två lbb-linjer justerats: Lbb i Vallentuna övertar Gävsjö och Uthamra från Täby, samtidigt lämnar han Vågsjö till Täby. Lbb i Åkersberga tappar Hägerneholm till Täby, samtidigt övertar han Stava från Lbb i Vallentuna. Anpassning till kommungränserna m a o.

Distrikt 265 A i Täby övertar Vågsjö, Hägerneholm, Arninge och Skogberga. Istället lämnar han över det han idag har i 64-blocket till distrikt 262 B.

I Täby kyrkby har samtliga distrikt omreglerats pga nybyggnation. Nästa område i Täby som står i tur för översyn är Skarpäng. Samtidigt skall block 40 delas i två: Block 38 och 40.

Nya arbetstidsberäkningen i stadsbrevbäringen. Omkring den 20/1 anlände förslaget till ny arbetstidsberäkning i stadsbrevbäringen till klubben. Det var en och en halv vecka innan avdelningsordförandena i sektionen den 31.1 - 1.2 skulle avgöra frågan på distributionskonferensen i Norrköping.

En och en halv vecka bestods sektionens medlemmar att ta ställning i denna viktiga fråga! Ytterligare ett exempel på att det är illa ställt med demokratin i förbundet.

I klubben anordnade vi i all hast ett informationsmöte och den 30/1 höll avdelningen ett möte med ordförandena i brevbararklubbarna. Vid omröstningen på det sistnämnda mötet röstade majoriteten emot förslaget, några lade ned sin röst och en enda klubbordförande var, tillsammans med avdelningsstyrelsens representanter, de enda som röstade för det. Vår avdelning tog alltså ställning mot förslaget; tyvärr var vi de enda på ordförandekonferensen i Norrköping som sade ett klart nej till det.

Det nya systemet kommer därför att genomföras vid omläggningarna i samband med ändringarna i lördagsorganisationen.

Hur systemet slår visas i räkneexemplen och kommentarerna till dessa på följande sidor. Jag har där räknat på samtliga distrikt i Täby.

Dessa siffror talar för sig själva: sammanlagt kan Postverket tjäna in nästan två distrikt.

Nu finns det ett stort problem med dessa siffror. Nämligen att de avviker kraftigt från de som förbundet och Postverket fått fram när de räknat på det typiska "genomsnittsdistriktet". Där påstås resultatet bli ± 0 eller sådär - 5 min och i många fall också plus. Så sade i alla fall Eskil Gustavsson/sektion 3 på representantskapets möte 8/2 där han informerade om avtalet. I o m att genomsnittet påstås ligga omkring 0 måste det naturligtvis finnas distrikt som slår minus likaväl som det bör finnas sådana som slår plus. Eskil Gustavsson sade sig emellertid inte ha hört talas om något kontor där det slår lika mycket plus som det slår minus hos oss. Det råd han gav oss och andra som hamnar på minus var "lokala förhandlingar" och "begär kontroll av distriktet".

För det första vill förbundet inte höra talas om att avtalet är dåligt; enligt deras beräkningar på "genomsnittsdistriktet" är det bra.

Om, för det andra, vi ändå vidhåller att vi, utifrån beräkningar på verkliga distrikt i Storstockholm, tycker avtalet är dåligt, säger de sig inte ha haft något annat val än att skriva på. Om man inte hade gjort det menar man nämligen att förbundet blivit tvunget att delta i en ny undersökning, och det är man rädd för. Men varför det?

Den undersökning Postverket haft som grund för den nya beräkningens värden visade att brevbararna i snitt tjänade 35.7 minuter/dag. Men av dessa var 12.9 minuter personlig tid som inte utnyttjades (Man drog in på måltidsuppehållet osv för att bli klar tidigare). Återstår 22.8 minuter. Hade denna tid kvarstått efter en ny undersökning där brevbararna varit

mer på sin vakt? Jag tror inte det. Och skulle förbundet i en ny undersökning ha godkänt att genomsnittsåldern på de deltagande var 32 år och att 75% var under 40 år och endast 10.7% över 50 år? Så var fallet i den undersökning som Postverket genomfört.

Den överenskommelse som nu träffats gäller fram till 31.12.1981. Till dess gäller detta system. Under tiden skall några arbetsgrupper jobba med de frågor som förbundet drivit: driftstatistiken, arbetsredskapen, villkoren för äldre brevbärare osv. Helt riktigt kritiserades detta på representantskapet: varför ska våra krav, det som är till vår fördel, tillgodoses först 1981? Hur kan man gå med på sådant?

Den nya beräkningen kommer att resultera i större distrikt inom vårt område - Postverket kommer att tjäna in befattningar. På så sätt bidrar dom till att öka arbetslösheten - redan nu stor, samtidigt som de tvingar oss som fortfarande har jobb att arbeta hårdare. M a o en typisk arbetsköparpolitik i kristider.

Men frågan är: Ska vi acceptera detta? Våra förhandlare har svikit oss, men ska vi acceptera den här överenskommelsen?

Vi måste diskutera den frågan och hur vi ska försvara oss mot detta.

/JÅ

NYTT - från "Berqa".

År 1977 har varit ett aktivt år för oss i Åkersberga. Antalet medarbetare ökar och nya distrikt tillkommer. Vi har nyligen lagt om ett av bilbrevbäringsdistrikten och fått ett nytt deltidsdistrikt på köpet. Det håller i sin tur på att utvecklas till en heltid.

Vår älskade Tjorven som användes i stadsbrevbärningen gjorde sin sista resa till bilhimlen och ersattes av en ny Opel Kadett. Vi har fortfarande problem med parkeringsplatser på gården eftersom vi har två bil-distrikt inom stadsbrevbärningen och fyra lantbrevbäringslinjer, men endast två platser reserverade för postbilarna.

På den fackliga sidan har kamraterna varit aktiva och intresserade under perioden. Vi har lyckats genomföra en studiecirkel i ekonomisk demokrati som var väldigt givande. Sedan har vi provat med ett lokalt fackligt möte på eftermiddagstid. Försöket slog väl ut och skall upprepas i framtiden. Anslutningen till 12-timmars MBL-utbildningen är näs-

tan hundra procent och de flesta ser fram emot kursstarten.
Vi har nyligen skickat vår ledamot i skyddskommittén på en konferens på Täljövikens kursgård.
Så nu väntar vi på vad den nya skyddskommittén kan göra åt våra lokala skyddsproblem här i Åkersberga.

Jerome Bates.

SEMESTERAVTALET

Här följer en kort sammanfattning av huvudreglerna i det nya semesteravtalet (Ur Förbundsmeddelande 7/78)

Semesterns längd.

"Avtalet innebär i korthet att de som tidigare hade 24 eller 27 dagars semester nu får 30 dagar. Dessa 30 dagar motsvarar den nya semesterlagens bestämmelser om fem veckors semester. Övriga anställda får oförändrat antal semesterdagar. Semestern utgår även i fortsättningen under intjänandeåret (kalenderåret)"

"Avtalet innebär också att nuvarande bestämmelser om att lördagar i semesterperiod räknas som semesterdag tillämpas även i fortsättningen."

"Om semesterledigheten omfattar minst fem dagar, har man rätt till ledighet lördag och söndag antingen omedelbart före eller omedelbart efter denna utan att semesterdagar förbrukas för dessa dagar"

"Om semesterledigheten omfattar minst 19 dagar och särskilda skäl inte föranleder annat, har man rätt till ledighet under lördag och söndag både omedelbart före och omedelbart efter semesterledigheten utan att semesterdagar förbrukas för dessa dagar. Detta gäller om semestern är minst tre veckor, vilket motsvarar 17 semesterdagar och 19 kalenderdagar om semestern börjar en måndag.

Semesterlönen.

1. För det första utgår som tidigare den ordinarie månadslönen.
2. För det andra utgår - som tidigare - semester tillägg. Detta har räknats upp till 12% av föregående års underlagssumma förhöjd med övertidstillägg. Överstiger årssemestern 30 dagar ökas procenttalet med 0.4 för varje överskjutande dag (vid 33 dagars semester alltså 13.2% i semester tillägg).
3. För det tredje utgår ett nytt semesterlönetillägg. Detta har tillkommit för att tillgodose lagens bestämmelser att semesterlönen skall vara 12% av under föregående år intjänad lön.) Tillägget utgår för kalenderåret med ett belopp som för varje under året uttagen semesterdag motsvarar 0.025% av under året erhållen lön. Semesterlönetillägget utbetalas normalt i januari månads avlöning året efter. (Ex. Om jag under 1978 tjänat 55.000 i lön, alltså utan alla tillägg, och tagit ut 30 dagars semester blir det semesterlönetillägg som betalas ut i januari 1979: $30 \times 0.025 \times 55.000 = 412.50$.

100

Semesterns förläggning.

Ordningen för semesterns förläggning kommer att regleras i förhandlingar mellan sektionen och verket.

/JÅ

Hur slår den nya arbetstidsberäkningen?

Täby 1 distrikt:

110 A	V	- 5
110B	V	- 10
C	V	- 5
E	V	- 10
130 A	V	- 5
B	V+HH	- 15
C	V+HH/HL	- 5
131 A	HH	- 45
B	HH/HL	- 30
132 A	HH	- 10
133 A	HH/HL	- 25
B	HH/HL	- 20
134 A	HL	- 45
B	HL	- 40
135 A	HL	- 35
B	HH/HL	- 45
C	HH	- 10
D	HH	- 10
136 A	HH	- 15
139 A	V	- 20
140 A	V	- 20
B	V	- 40
C	V	- 35
D	V+HL	- 15
E	V	- 20
250 A	V+HL	- 35
B	V	- 20
C	V+H	- 5
251 A	V	- 15
B	V	- 20
252 A	V	- 5
253 A	V+HH	- 25
254 A	HH	0
B	HH	- 5
261 A	HH	+ 10
B	HH	- 5
262 A	V+HH/HL	- 20
B	V	+ 5
264 A	V+HL	- 20
B	HH	- 15

= 710 minuter/dag = ca 1.85 heltidsdistrikt

Bilbrevbäringen berörs inte av den nya arbetstidsberäkningen.

V = Villadistrikt

HH = Hyreshus Höghus

HL = Hyreshus Låghus

Kommentar.

Jag vill betona att beräkningarna är ungefärliga.

Framför allt av två skäl är det svårt att ange exakta siffror:

1. På samtliga distrikt är tiden för eftersändningsgöromål osäker. I det nya systemet skall försändelser som skickas i samlingskuvert räknas som en försändelse, samtidigt ökas tiden per försändelse. Jag har i mina beräkningar utgått ifrån att antalet eftersändningar därigenom minskar med en tredjedel (33%).

2. För villadistriktet är tiden för avlämning i postlåda en osäker faktor. I den nya arbetstidsberäkningen delas nämligen postlådorna upp i direktlåda respektive övriga lådor (dvs samma system som redan tillämpas på bilbrevbäringsdistriktet). Direktlåda ger 0,13 min och övriga lådor 0,23 min. Vad som skall räknas som vilket kan fastställas först efter en ny kartläggning av villadistriktet. Jag har uppskattat direktlådorna till 33%, övriga lådorna till 67% på "normala" villadistrikt. För 140C, 250B, 253A har jag räknat med 50/50 och för 110E, 139A och 140B omvänt, dvs 33% övriga lådor och resten direktlådor.

För distriktet på Marknads- och Åkerbyvägen (låghusen) har jag räknat in en extra trappersättning på 11-14 minuter/distrikt. En liknande extraersättning utgår idag.

Enligt mina beräkningar ligger alltså distriktet på i snitt - 18 min/dag. På vad beror detta minus?

Det betalda måltidsuppehållet har skurits ned från 20 till 10 minuter. Där har vi genast 10 minuter som alla förlorar.

Vidare. När Postverket presenterade den undersökning som ligger till grund för den nya beräkningen påstod man att det fr a var vid "arbetsmomenten avlämningstid i uppgångar och trapptillägg som det går åt mindre tid än beräknat" (Stassanställd 40/77). Det märks också i mina beräkningar: I snitt ligger den rena villadistriktet på Täby 1 på - 17 minuter medan hyreshusdistriktet (höghus och låghus sammantagna) ligger på - 24 minuter.

Tiden för bunthämtning har minskats.

Tiden för eftersändningsgöromål kommer antagligen att slå så, att de som har få eftersändningar kommer att tjäna något, de som har många kommer att förlora.

Tiden för färd till och från distriktet slår så att enligt den nya beräkningen förlorar man något om man har under 2,4 km (till och från sammanräknat), har man över tjänar man, mer ju längre sträcka man har (t ex tjänar 261A i Hägernäs - 8 km - 10 min/dag på detta).

Distrikt med fastigheter där det är mer än 11 avlämningsställen i samma uppgång kan i vissa fall tjäna på den nya beräkningen, i vissa fall förlora.

För turarbetet tar den nya beräkningen inte hänsyn till antalet försändelser per avlämningsställe. Detta missgynnar de distrikt som har hushåll med stor postmängd.

Eftersom den nya beräkningen är så omstuvad, är det svårt att svara på frågan vilken typ av distrikt som klarar sig bäst respektive förlorar mest. Men i allmänhet kan man kanske säga att för villadistriktet blir det de distrikt som har lång färdsträcka t o från, låg beläggning och "vanliga" villor som klarar sig bäst; radhusområden med hög beläggning nära kontoret förlorar mest.

För hyreshusdistriktet blir det låghusområdena som råkar värst ut, höghusdistrikt med relativt få avlämningsställen per uppgång, låg beläggning och lång färdsträcka till och från klarar sig något bättre.

SPORTEN

Silvermedalj i inomhusfotbollen

För tredje året i följd har POSTENS IF varit bland de tre främsta lagen i slutspelet i inomhusfotbollen.

Första året segrade vi, andan året blev vi trea och nu silvermedalj. Det är ett starkt facit.

Den sista omgången i sluspelet blev verkligen dramatiskt. Våra värsta motståndare ÖBAGLUS skulle möta RAPARNA, och vi NÄSBYGÄNGET. Vad som behövdes för att vi skulle erövra guld var att RAPARNA slog ÖBAGLUS och vi NÄSBYGÄNGET. Då hade POSTEN, RAPARNA och ÖBAGLUS haft samma poäng. Molkvoten hade då avgjort det hela. Högdramatiskt alltså!

Resultatet sista omgången: NÄSBYGÄNGET - POSTEN 2 - 5
RAPARNA - ÖBAGLUS 2 - 4
KOMIK - GALOSCHERNA 1 - 2

Slutliga tabellen

ÖBAGLUS	5	4	1	0	25 - 10	9
POSTENS IF	5	3	1	1	24 - 11	7
GALOSCHERNA	5	3	0	2	14 - 12	6
RAPARNA	5	2	1	2	11 - 13	5
KOMIK	5	1	1	3	8 - 25	3
NÄSBYGÄNGET	5	0	0	5	9 - 20	0

CAM

STUDIER

Ja, då är det snart dags att köra igång 12-timmarscirk-larna i Medbestämmandelagen.

Även om vi kanske inte fått ett alltför positivt intryck av lagen så måste vi ändå titta lite närmare på den och se vad den kan innebära.

Planeringen av cirkelarna är klar och vi har i möjligaste mån försökt tillgodose de önskemål som deltagarna har i fråga om dagar och tider.

Cirkelledare blir de som gått igenom 40-timmarsutbildningen i lagen.

Vi hoppas kunna köra flera cirklar under samma period, på olika veckodagar, med start i början av mars månad. Schema för de olika grupperna kommer att skickas ut till deltagarna.

Utbildningen bör kunna klaras av under våren, möjligen med undantag för någon restcirkel i höst för nytillkomna.

Inför höstens studieverksamhet tänker vi prioritera några cirklar i arbetstidsberäkning. Detta ämne har ju hög aktualitet just nu då Postverket tänker lägga på brevbärarna längre arbetstid.

Två cirklar i "Vem bestämmer vår framtid" har avslutats; en i Åkersberga med gott resultat och en i Täby där vi tyvärr har haft en del problem med engagemanget i cirkeln trots att vi hade en väldigt bra cirkelledare, Rune Månsson.

Kärväl, vi får ta nya tag och hoppas på en mer omfattande och bättre studiesäsong i höst.

Utfallet av 12-timmarsutbildningen hoppas vi kunna ta upp i ett senare nummer.

Studiekommittén.

Vad gjorde avd 3001:s ombud på SF-kongressen 1977? En redovisning.

Bengt Olsson Deltog i debatten endast en gång, under pkten "Medbestämmande i arbetet". Se min artikel i "Aktuellt".

Bengt Börjesson deltog i debatten om lönepolitiken. Han talade om "principen om lika lön för lika arbete" och yrkade bifall för motionerna E 24 (från avd 1068) som yrkade "att alla åldersgränser skall slopas inom förbundets avtalsområde", E 30 (avd 3001) med yrkandet "ge FS i uppdrag att i kommande lönerörelse med kraft driva låglönesatsningen", E 32 (från avd 3069) "att verka för lika lön för lika arbete". Dessutom yrkade han på ett tillägg till utlåtande 49 (det om lönepolitiken) med lydelsen: att FS skall verka för att alla medlemmar med likvärdiga arbetsuppg. skall erhålla likvärdiga löner". Han anslöt sig också till ett bifallsyrkande till motion E 55 (avd 3009) som krävde förbättrade anställningsformer för deltidsarbetande lokalvårdare med dubbla jobb inom Pv (lokalvård + t.ex kassatjänst). Detta var bra gjort av Börjesson, det var bara det, att han vid voteringen gick på samma dragning som Scheffer/Parbornx (Se art till "Aktuellt", punkt 4.).

Arne Landqvist gjorde följande inlägg på kongressen (ang utlåtande 15B): "I förslaget till stadgarnas § 21 mom 4 talas om att förbundets redovisning bör ske i överensstämmelse med allmänna bokföringsgrunder och med iakttagande av god redovisningssed. Och i § 24 mom 7 finns motsvarande bestämmelser om avdelningarnas redovisning. Jag förstår inte riktigt att man i detta sammanhang använder ordet 'bör', utan jag hemställer att 'bör' utbytes mot 'skall'".

Yrkandet avslogs.

G A Nilsson gjorde också han ett inlägg på kongressen. Då yrkade han bifall till motionerna I 35 (avd 3001) som yrkade på en ökning av antalet fridagar för vissa grupper (de som bara har 104 idag), samt I 50 (avd 3001) gällande fridags- och tidsförskjutningstillägget. Vidare föreslog han ett tillägg till FS utlåtande: "att kongressen uppdrar åt FS att med högsta prioritet göra en översyn av de specialbestämmelser gällande arbetstidsbestämmelserna gällande arbetstidsfrågor som finns inom SF:s verksamhetsområde. Denna översyn skall syfta till att ta bort de orättvisor som genom specialbestämmelser medför en sämre arbetstidsförläggning än som gäller för övriga grupper inom förbundet".

Samtliga förslag bifölls av kongressen.

Börje Grahn yttrade sig inte i kongressdebatten.

Göthe Berglund yttrade sig inte i debatten.

Victor Digermark gjorde ett inlägg. I debatten om Utlåtande 50 (AST-frågor) tog han upp motionerna F 72 och F 73 (båda från avd 3001). F 73 (som dessutom kom från hans ^{egen} Klubb, Nacka) "hemställde till kongressen besluta, att ge FS i uppdrag att vidtaga sådana åtgärder att förstadagsföreläggandet avskaffas" Observera att det står avskaffas. FS hade i sitt utlåtande besvarat motionerna med: "Denna regel (om förstadagsintyg) har tillkommit för att stävja missbruk av rätten till sjukledighet. Paragrafen skall tillämpas restriktivt och icke användas mot arbetstagare som av sakliga skäl kan ha sjukdomstillfällen som återkommer mera regelbundet". Dvs ett försvar av nuvarande reglet, och det dessutom med ungefär samma argument som verket använder!

I sitt inlägg på kongressen yrkade Digermark inte bifall till motionerna. Istället lade han fram ett eget yrkande: "I avvaktan på att denna förordning avskaffas vill jag lägga följande förslag till förbundsstyrelsens utlåtande 50, nämligen att kongressen beslutar ge FS i uppdrag att hos arbetsgivaren påtala de rådande bristerna och att arbetsgivaren ser till att de chefer som har utfärda förstadagsföreläggande följer de föreskrifter som gäller för dessa ärendens handläggning".

Dvs han gick ifrån motionerna med deras klara krav till förmån för ett tämligen intetsägande förslag. Trots detta, och en ^{frots} vädjan från Digermark om stöd för förslaget, stödde man det inte och det avslogs.

Åke Kihlberg yttrade sig inte i debatten.

Josef Lundell gjorde två inlägg. Det ena gjorde han första dagen då han sa några ord med anledning av motion A 5 (som var avstyrkt av avd 3001, avstyrkt av FS, ingen talade hade talat för den) och som yrkade på att arbetsledarna i vårt förbund skall flyttas över till SR. Lundell avslutade sitt anförande med: "Jag tycker att FS kunde ha sagt litet mera klart att vi skall ta hand om våra arbetsledare och ge dem den plats i förbundet som de bör ha"

Det andra inlägget gällde den statliga verksamheten, bl a samarbetet Posten - SJ. Han yrkade bifall till motionerna P 3 (avd 3031) samt P 7 (avd 3014). P 3 utmynnar i kraven: att ge FS i uppdrag att vid respektive verk kräva att entreprenadsarbete som ej kan hänföras till konsultverksamhet succesivt överföres till egen regi i respektive verk.

att anställda inom de "grå" företagen så långt möjligt bereds ny anställning i det övertagande verket. Motion P 7 avslutas med: att ge FS i uppdrag att intensifiera sina krav om ett utökat samarbete mellan SJ och Postverket samt verka för en förändring av SJ:s trafik- och taxepolitik som leder till samhällsekonomiska fördelar".

Dessutom hade han skrivit ett förslag till uttalande i de här frågorna,

vilket han överlämnade till beredningsutskottet.

FS föredragande stödde bifallsyrkandet, ^{till motionerna} men av någon anledning kom dessa aldrig upp till beslut, enligt protkollet.

Stig Parborn gjorde fyra inlägg på kongressen.

1) I det första talade han över motion A 53 (avd 4008), vilken krävde en "kollektiv anslutning av SF till LO-sektionerna samt att avgiften betalas centralt av förbundet". Han lade inget yrkande utan instämde i FS utlåtande, där man uttalat att avdelningarna själva skall avgöra om medlemskap, men också att FS nu tänker gå ut och uppmana de avdelningar som ännu inte är medlemmar, att bli det.

FS utlåtande bifölls av kongressen.

2) Sitt andra inlägg gjorde han i debatten om Statsanställd. Han berömde tidningen, men "undrade om man inte kunde skapa ett större utrymme för information genom att begränsa antalet annonser". Han "underströk också att kulturfrågorna bör få ett större utrymme i Statsanställd". Han yrkade bifall till FS utlåtande, vilket i stort sett går ut på att tidningens nuvarande utformning är bra.

Utlåtandet antogs.

3) I sitt tredje inlägg yrkade han bifall till motion E 55 samt Scheffers tilläggsyrkande om befordringsgång 10. E 55 behandlas ovan i redogörelsen över Börjesson och Scheffers tilläggsyrkande och dess öden och äventyr tas upp i artikeln "Aktuellt".

4) Fjärde och sista gången yttrade han sig i debatten om arbetstidsförkortning. Där gav han prov på ett typiskt Parbornskt agerande, känt från striden i grb-frågan.

Avdelningen hade tillstyrkt en motion som utmyunade i, att målsättningen för arbetstidsförkortningen skall vara 7 timmars arbetsdag 1978 och 6 timmars arbetsdag i början på 80-talet. I sitt utlåtande hade FS sagt, att "genomförandet av 30-tim:s vecka är en långsiktig målsättning". Vad man menar med "långsiktig" fick man en uppfattning om när föredraganden jämförde med den tid det tagit att sänka arbetstiden från 48 till 40 timmar (15 år enligt honom)! Om detta utlåtande sade Parborn att det var "ett väldigt fint och koncentrerat och bra utlåtande just i grundfrågan om arbetstidsförkortningen". Några andra talare hade yrkat bifall till sina avdelningars motioner i denna fråga. Parborn gycklade med dem, "jag förstår att man gärna vill bevaka sina motioner" - andra meningen i hans inlägg, och yrkade för egen del istället bifall till FS utlåtande med Kerstin Österlunds tilläggsförslag. Det Österlundiska tillägget lød: "att kongressen uttalar att sex timmars arbetsdag för alla är förbundets långsiktiga mål för en framtida arbetstidsförkortning". Dvs det samma som FS utlåtande.

John W Rosen var den flitigaste talaren av ombuden från vår avdelning. Han yttrade sig åtta gånger.

1-2) Första och andra inlägget handlade om avdelningsbildningen. Han avslutade med: "I anslutning till motion A 75 (vilken yrkade att Klubb Sth Ban skall få bilda egen avdelning) yrkar jag avskag på FS utlåtande (vilket avsåg motionen) beträffande avdelningsbildningen vid Sth Ban. Istället yrkar jag att kongressen beslutar att avdelningsbildningen vid Sth Ban får prövas av FS om en sådan framställning inkommer sedan Pv beslutat var förhandlingssekretariaten skall placeras inom Sths postregionförvaltning". Förslaget bakades sedan in i ett förslag från beredningsutskottet vilket antogs, och där det heter "att avdelningarna (inom sekt 3) samorganiseras efter denna förvaltningsorganisation som genomföres vid postverket". Vad detta betyder för Storstockholmsområdet är fullständigt oklart.

3-4) I sitt tredje och fjärde inlägg yrkade han bifall till motion A 77 (avd 4004) som tog upp den representativa demokratin i förbundet och yrkade "att en översyn av förbundets inflytandeinstanser skall göras i syfte att åstadkomma en förstärkning av den representativa demokratin och ett reellt medinflytande för medlemmarna samt att beslut om detta skall tas på nästa ordinarie kongress som föreslås äga rum 1930". Motionen avslogs men istället antogs ett uttalande med samma innehåll som att-satsen, förutom de sista orden om kongressen.

5-6) Femte och sjätte gången talade han för motion D 43 (avd 3001) som i korthet kräver bättre ersättning till personalrepresentanter i partisammansatta organ. Han preciserade motionens syfte genom att föreslå en ny att-sats, vilken lød: "att kongressen uppdrar åt FS att hos arbetsgivaren yrka på bättre ersättning än tid mot tid för de ledamöter som ingår i partisammansatta organ där arbetet beräknas pågå mer än två månader".

Motionen avslogs.

7) Sjunde gången yrkade han bifall till motion H 2 (avd 3001) vilken krävde förbättrad utbildning inom postbehandlingsområdet.

Motionen avslogs. Loksom för motion D 43 (se pkt 5-6) antogs istället FS utlåtande.

8) Åttonde gången debatterade han Statsanställd. Som vanligt krävde han bättre information om läget i avtalsförhandlingarna. Han tog också upp några andra förslag till förbättringar av tidningen, och avslutade med att yrka bifall till FS utlåtande.

Krister Scheffer gjorde sex inlägg på kongressen. 1-5 behandlade de tre frågor som tagits upp i artikeln till "Aktuellt". Sjätte gången yrkade han bifall till motionen F 49 (avd 3001) som kräver förmånligare regler och

ersättning för ob-tillägget.

Beslutet blev att motionen "hänskjuts till förbundsstyrelsen och avtalsrådet för behandling och noggrann prövning i de kommande avtalsförhandlingarna".

Jag har här gjort en genomgång av avdelningsombudens samtliga inlägg på kongressen 1977. Den som vill ha en fylligare redogörelse bör skaffa kongressdokumenten. För en helhetsvärdering av ombudens arbete hänvisas till artikeln i "Aktuellt". Jag har här gått igenom ombudens arbete en efter en. Samtidigt måste slås fast att ombuden skall ses som en grupp med gemensamt ansvar för vad som utträttades på kongressen (så länge inte någon tar avstånd ifrån och gör självkritik för det inträffade). Ett särskilt tungt ansvar för det inträffade vilar naturligtvis på avdelningsordföranden som får antas ha varit sammankallande i gruppen.

II. Valen på kongressen.

Som förste suppleant till förbundsstyrelsen invaldes Bengt Olsson (ordinarie ledamot Henry Johnson avd 3005).

Till ordinarie ledamot i förbundsrådet valdes Börje Andersson.

Som förste suppleant för honom valdes Göthe Berglund, som andre Victor Digermark.

Som en av sex suppleanter för förbundsrevisorerna valdes Arne Landqvist.

III. Några ytterligare frågor till avdelningens ombud.

1) Varför accepterade man att frivilligheten i avdelningsbildningen slopades? Det beslut som fattades av kongressen kan innebära en sammanslagning av avd 3001 med 3069. Det kan också innebära en delning till 5-10 mindre avdelningar. Vad det än blir har nu FS mandat att genomdriva sin vilja. Ingen talare från avdelningen masade sig upp i talarstolen i denna viktiga fråga (förutom Roseñ som dock enbart gick in på Sth Ban).

2) Varför yrkade ingen bifall till motion A 43 om 3-årig kongressperiod?

3) Varför yrkade ingen bifall till motion A 35 om tidsbundet ombudsmannaskap?

4) Varför yrkade ingen bifall till motion I 37 att all övertid skall vara frivillig?

5) Varför yrkade ingen bifall till motionerna Q 13, Q 14 om prisstopp på livsmedel, hyresstopp, sänkt moms på livsmedel, höjd företagsbeskattning, stoppad kapitalexport?

Motionerna under punkterna 2-5 hade samtliga bifallits av avdelningen. /JÅ

KATTEN

Är man en ordentlig människa som vill ha det välordnat, städat och blomkrukorna kvar i fönstret, skall man inte ha katt. Man måste ha tålamod, och ta det lugnt när något går i kras. Och man ska kunna släppa in den 15 gånger om dagen när det är kallt ute. Vänta och vänta när vädret är behagfullt för äventyr utomhus.

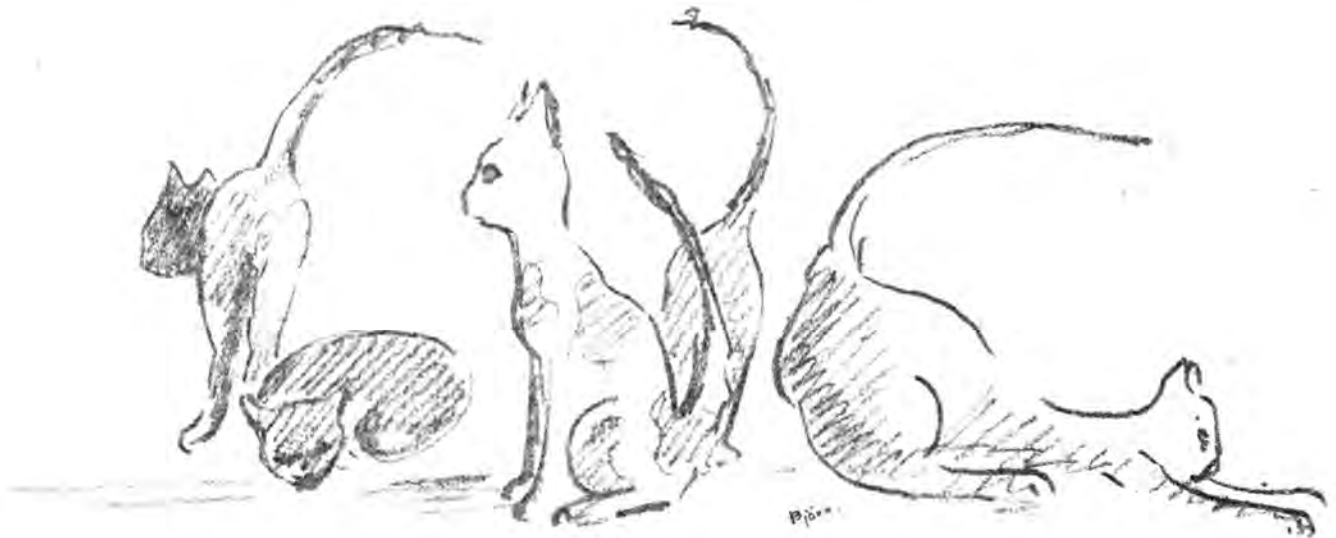
Varför skaffar man då sig en katt?

Jo för att man tycker om den. En katt kan aldrig bli en status-symbol som hunden. Har man katt blir inte alltid grannarna så glada. Det finns allergiker, men det kan ingen hjälpa. Men katt-hatare i allmänhet finns det gott om på vidskepliga grunder. Kanske för att katten besitter en visdom när han blivit ett par år gammal. Han vet precis vem som tycker illa om honom.

Man kan aldrig dressera en katt, men däremot lära honom vissa regelbundna vanor.

Till sist, mycket tillgivenhet och kärlek får man igen om han vårdas och blir omtyckt.

Gunvor Luks

EN ENGELSK POSTKOLLEGAS ARBETSDAG

Endast 300 m från Holly Boyde College, (skolan jag gick på i somras) på vägen in mot Manchester, ligger Englands största brevbäringskontor.

Det är en byggnad som är så pass liten att man inte alls tror att den är arbetsplats för 96 postiljoner, c:a 25 chaufförer och fem förmän.

Detta, Manchesters södra kontor, har också landets största andel kvinnliga postiljoner, alla på deltidssdistrikt.

Anledningen till att man har så pass många kvinnor är att de tidigare jobbade på avgåendesorteringen, innan denna centraliserades till centralsorteringskontoret inne i Manchester.

När man då ändå gjorde en omläggning av brevbäringsdistriktet krävde facket att andelen deltidssdistrikt skulle ökas så att dessa kvinnor kunde erbjudas deltidssdistriktet istället för att behöva friställas.

Kontinuerlig statistik över postmängden på distriktet förs inte. När någon tycker att postmängden på sitt distrikt verkar överstiga 36 pounds per dag, (c:a 18 kg) kan denne begära testning av distriktet. Testen utföres tillsammans med representanter för facket. Facket kan också begära omläggning av alla distrikt.

Postkontoret är möblerat så att man sitter 12 och 12 med ryggarna mot varandra. Längs ena tvärgående väggen löper en, bakom mörka smala glasrutor, dold gång, där förmännen osedda kan inspektera arbetet. Det uppgavs att denna aldrig användes numera.

De flesta distriktet är beräknade efter att brevbäraren ska använda cykel till distriktet och apostlahästarna i övrigt. Om inte Postverket tillhandahåller cykel, får de som använder sin egen, en ersättning på £ 1.25 i veckan.

Jag fick följa kollegan John under en dags arbete. Efter sorteringen av första bilen hämtade John, precis som varje annan morgon, sina nötta och tummade eftersändningskort, som han sedan sorterade upp på distriktet. Stora och små försändelser sorterades i samma fack.

Det var en torsdagmorgon i maj som jag hälsade på och första turens postmängd motsvarades efter våra förhållanden, av en måndagmorgon i mitten av juli (obs eftersändningar oräknade). Nämnas kan att veckotidningsprenumerationer knappast alls förekommer i England.

När John ställt färdigt gick han för att rekvirera ut dels sitt distrikts rek. och dels sin brevlådenyckel. John hade en brevlåda att tömma på första turen och därmed endast en nyckel. Mycklarna inlämnades efter avslutad andra tur för att omöjliggöra smittid.

När vi gav oss iväg så var väskan sådär lagom fint full. Efter ett allvarligt benbrott för några år sen har John slutat cykla ut till sitt distrikt och använder istället sin egen bil.

Medan han körde ut till distriktet berättade John att han varit anställd i postverket i 39 år varav de 12 senaste på Manchester södra. Han tyckte att han hade det fint nu för tiden mot för tidigare. Nu hade han ett slags pensionärsdistrikt som han själv kallade det, (eftersom äldst väljer först bland utlysta distrikt) en riktig pinn-bit alltså. Han var dock väl medveten om att de flesta yngre hade det hårdare. Någon reservkader fanns inte alls utan de flesta yngre gjorde c:a 10-20 timmar övertid i veckan. Inte för att få ihop till bil och färg-TV utan för att klara tillvaron med familj och barn. C:a 50£ (då 400 kr) i veckan före skatt (skatten c:a 35%) räcker inte långt.

John var mycket pratsam och frågade mycket om Sverige för att jämföra våra arbetsförhållanden. Jag berättade om betinget, en-turs-systemet, postnumren, gruppisarna och att vi än så länge jobbar en lördag per månad.

John berättade att om de tar bort gruppisarna så försvinner andra turen och därmed en massa arbetstillfällen.

På lördagarna kör de bara ut en tur men de jobbar alla lördagar. Postnumren tyckte han var totalt värdelösa eftersom endast 20-30% av kunderna använder det.

Alla postinlägg på hans villadistrikt satt i husens ytterdörrar, en service drottning Victoria bestämt lovat sina brittiska undersåtar.

Eftersom distriktet låg i ett typiskt "välbärgat" område var gångvägen fram till postinlägget ofta lång och ibland satt de också nere vid marken.

John var väl bekant med sina kunder och berättade, i all förtrolighet om dem för mig. Jag blev artigt presenterad för alla vi mötte.

De rekommenderade försändelser John hade kvitterade kunden vid dörren.

Efter c:a 120 hushåll (varav c:a 70 hade post denna morgon) och en kortare affärsrunda, satte vi oss och väntade på att få tömma brevlådan kl. 8.30. De brittiska brevlådorna är erbarnliga anordningar som säkert väger bortåt ett par hundra kilo med en liten

korg i botten som man får krasa upp posten ur. Detta förklarade, tyckte jag, varför jag vid rusningstid inne i Manchester City, sett så många postisar stå minst en "timme" vid lådorna och samla direkt i säcken.

Tillbaka på kontoret var John olycklig att han inte kunde bjuda på frukost eftersom kontorets cafeteria varit stängd en längre tid. Till andra turen försökte jag hjälpa till att sortera andra bilens post.

Som andra tur hade John dels sitt eget distrikts hushåll men även hälften av hushållen från ett av deltidssdistrikten. Deltidsjobbarna har lika stora distrikt som heltidarna med den skillnaden att de bara kör första turen.

Postmängden för hela andra turen tycktes motsvara mina fem första fack hemma, fortfarande en måndag i juli. Här förekommer dock knappt några eftersändningar alls (sådant ordnar man med gran- nar och med de som flyttar in efter en).

Efter en pratstund med Johns "flickor" på socialkontoret och en diskussion kring det svenska socialförsäkringssystemet, tömde vi två brevlådor. Eftersom inlämningstiden för brevlådenyckel bör motsvara sluttiden på distriktet föreslog John lite generat, en pratstund på kvarterspuben för att invänta sluttiden.

John berättade då för mig om chaufförernas jobb. Dessa har hela ansvaret för express och paketservicen. Alla paket delas ut till kunderna i en speciell pakettur. Dessutom har de hand om eftermiddags- tömningarna och inkörningen av lådtömningarna till centrala sorteringskontoret. Det finns också en speciell grupp av dem som kör värde och penningtransporterna.

John hade hela tiden varit fundersam över postverkets ökade mekanisering. Men numera tyckte han att det var OK, att facket gick med på mekaniseringen eftersom det visat sig att den alltid gav jobb åt många fler. Vi diskuterade också bojkotten av brev till och från Syd-Afrika vilken han sympatiserade med eftersom han väl kände till förhållandena där genom sin far som var uppväxt i Syd-Afrika.

Med löften om att skicka fotografier som jag tagit på turen och att hälsa på nästa sommar skildes vi åt.

Mary-Ann Ekström i Manchester för

Postnumret.

Naturen och Vi

Hej på er alla naturvänner och alla andra. I skrivandets stund värmer solen mig i nacken och smältvatten rinner ner i skrivmaskinen. Det är fortfarande rasande kallt i skuggan men solen värmer. Läger man örat intill barken på ett träd hör man hur saven har vaknat till liv. Det porlar och brusar. Talgoxen börjar sjunga sitt, ti-tii, ti-tii.

Det är nu som det stora kriget börjar. Kriget med den mäktige kung Pore. Historien säger oss att han ger inte upp i första taget. Han är en seg gammal räv. Men historien säger oss också att han ändå till slut måste retirera norrut för att samla krafter inför nästa dust.

Visst kan vinterdager vara ljuvliga, men finns det något så underbart hoppfullt som en annalkande vår? Det är nästan så att man kan förlåta det mesta och ta hela världen i sin famn och ha överseende med det grymma skådespelet som dagligen händer runt omkring oss. Men låt det ändå stanna vid en tillfällig känslouttring.

Ja solen värmer mig i nacken för första gången i år, och snart göms min gamla skrivmaskin av ängsblommor och sång. Snart brister knopparna och visar sitt inre sköna.

Ja snart tar jag mig en sup i solskenet, bland blommorna på sommarängen och språkar för mig själv. Skål på er alla människor. Livet leker och jag sitter alldeles naken i gräset.

Björn Berglund

Den 16 februari 1978
torsdags morgon kl 800

Kall morgon, 21 grader! En strålande klar himmel med solsken. Jag står vid diskbänken och ser genom fönstret en stor kråkliknande fågel slå sig ned i en stor björk. Den sitter där och tittar på en flock domherrar och några gulsparvar och grönsiskor på marken.

Så plötsligt dyker den ned på marken och glufsar i sig nötter och solrosfrön med en väldig fart. Nu kan jag studera den närmare och ser att den är mörkbrun och vit- och svartspräcklig på hjässa och vingar. Stjärten är också mörk, men gumpen alldeles vit. Huvudet är precis likt ett kråkhuvud, likaså näbben tycker jag.

Jag ringer till "Stickan" och berättar. Och det är med all säkerhet en nötkråka. En sällsynt gäst här uppe i Svealand.

Tänk vad en liten ledighet från jobbet är bra ibland, så att man hinner upptäcka vad naturen har att bjuda på.

PS. En riktig vinter bjuder februari på. 18 - 20 grader kallt med rätt mycket snö.

Gunvor Luks

Rapport från representantskapets möte 30.11.77.

1. Fördelning av förtroendemannatimmar 1977/78.

Avdelningen har fått fler timmar för nästa verksamhetsår. Det innebär för vår klubb att vi får 475 timmar.

2. Förslaget till stat 1978.

Den planerade budgeten för 1978 omsluter 1.627.200:--. Intäkterna kommer så gott som enbart från medlemsavgifterna, f m 0.47% av bruttolönen. Totalt har avdelningen ca 7.000 medlemmar idag. Dessutom tillkommer Klubb Norrtälje med sina 115 medlemmar fr o m 1.1.78. Den klubben har tidigare tillhört Uppsalaavdelningen, men i o m PVO flyttas Norrtälje områdesförvaltning över till Stockholms region och fackklubben "följer med" till avd 3001.

På utgiftsidan märks bl a:

- löner 187.000 (+27.000)
- styrelsearvoden 40.200 (oförändrat)
- anslag till klubbarna 233.000 (+ 11.000)
- avgift för kollektivanslutning till Stockholms m fl Arbetarkommuner 115.000 (-+ 35.000)
- avgift LO-distriktet 89.100 (+ 24.100)
- Postorkestern och sångkören 18.000(+ 3.000)
- representantskapet 82.000 (+12.000)
- 1:a maj 2.000 (oförändrat)
- studieverksamhet 65.000 (+15.000)
- tidningen "Aktuellt" 65.000 (+ 10.000)
- semesterstipendier pensionärer 12.000 (+ 2.000)

De frågor som orsakade diskussion var följande.

Undertecknad tog upp expeditörens lön till disdussion. Avdelningsstyrelsen hade föreslagit att den skulle höjas från F9:12 till F11:14, dvs till ca 80.000/år. Jag deklarerade min åsikt att detta är en alldeles för hög lön, endast en handfull medlemmar i avdelningen tjänar lika mycket. Expeditörens lön måste därför ses över och justeras nedåt när L. Nordin, som idag har tjänsten, avgår med pension nästa höst.

J W Rosen/Sth Ban ansåg också att den aktuella höjningen var felaktig. Han hänvisade bl a till de ändrade arbetsuppgifter som expeditören fått i o m att numera också hela avdelningsstyrelsen jobbar på avdelningsexpeditionen. Han föreslog att frågan skulle bordläggas till nästa möte för att repskapet då bättre skulle kunna ta ställning till saken. Expeditörens lön regleras av ett avtal från 1963, då han anställdes. Rosen menade att detta borde ses över; sådant tar tid.

Avdelningsstyrelsen vidhöll sitt förslag. Bl a motiverade man det genom att hänvisa till SF:s verkställande utskotts rekommendation till avdel-

ningarna, att deras funktionärslöner bör ligga på ca 90% av de centralt anställdas. Förbundsfunctionärerna tjänar efter tre års anställning 99.360:-/år!! M a o nästan hundra tusen.

I omröstningen segrade avdelningsstyrelsens förslag. Josef röstade för detta, jag röstade för Roseñs.

Den andra frågan som vållade diskussion var kollektivanslutningen. Förutom avdelningsstyrelsen yrkade bl a Rosén, Scheffer/Sth 1 och Parborn/Stje bifall. Undertecknad, Viberg/Sth 4, Persson/Sth 5, Klaesson/Joh m fl yrkade avslag.

Med 53 röster ~~24~~ mot 24 samt 1 nedlagd och 1 blank segrade avdelningsstyrelsen förslag, och avdelningen ärytterligare ett år kollektivt ansluten till Stockholms m fl Arbetarkommeuner. Jag lämnade i följande reservation till beslutet:

"Jag reserverar mig mot beslutet att budgetera 115.000:- i medlemsavgifter för 1978 till Stockholms Arbetarkommun. Jag anser att denna kollektiva anslutning ~~ä~~ av avdelningens medlemmar till ett politiskt parti är helt felaktig, och därför bör upphävas. Jag vill uppmana alla medlemmar som är emot detta beslut, att använda sig av den individuella reservationsrätten."

Rygfelt/Sth Ban hade dessutom lagt ett förslag:

att avdelningningen skall gå ut med en enkät till medlemmarna om deras inställning till kollektivanslutningen.

Det förslaget avslogs av repskapet, på avdelningsstyrelsens förslag. Jag röstade för förslaget, Josef emot.

3. Avtalsrådet.

G A Nilsson lämnade en rapport från avtalsrådets möte 22-23.11. Den överensstämde i stort med innehållet i förbundsmeddelande 38/77. Bl a säger man där att avtalet skall ge "reallöneskydd och standardstegring för alla statstjänstemän med tyngdpunkten i låg- och mellanlöneskikten vad avser standardstegringen".

I den debatt som följde frågade flera talare G A Nilsson vad "reallöneskydd" innebär mera konkret. Hade man diskuterat detta på avtalsrådets möte? Nej, det hade man inte gjort. Man hade inte haft någon som helst diskussion om saken. Han visste inte heller när nästa avtalsrådsmöte blir av. Samtidigt bekräftade han att LO sagt sig vilja avsluta avtalsrörelsen redan 1 februari.

Han riktade också en uppmaning att "dom som gått upp" (itakarstolen och frågat vad reallöneskydd 1978 betyder konkret i lönekrav) "kunde ju ha lagt förslag"

4. Jultrafiken.

Göthe Berglund/avdeln. styr. lämnade en rapport om avdelningens förhandlingar med regionförvaltningen om fr. a förstärkningen i stadsbrevbäringen. Rapporten godkändes utan diskussion.

5. Studier.

Studieorganisationsstyrelsen, Börje Grahn, lämnade dels en skriftlig rapport om antalet studiecirkel m m under 1977 samt klubbstyrelsemedlemmarnas fackliga utbildning, dels en muntlig rapport där han bl a omtalade att det 1978 kommer två lokala (= inom avdelningen) kurser om arbetstidsberäkningen och driftstatistik att anordnas.

Det kommer säkert att behövas!

Hans rapport godkändes, liksom avdelningsstyrelsens förslag till stipendiäbestämmelser.

Utförligare information om dessa saker kan fås hos studiekommittén.

6. Skrivelser.

Den första skrivelsen kom från Klubb Nacka och gällde ersättning för utdelning av massförsändelser.

Den utnämnde i förslaget att minimigränsen för ersättning för utdelning av massförsändelser i deltidstrikt skall motsvara den procent som distriktet har jämfört med ett heltidstrikt. Efter detta system skulle alltså ett deltidstrikt på 75% bara behöva komma upp i 169 försändelser för att få ut ersättning (idag måste det ha 225 förs)

Avdelningsstyrelsen föreslog att repskapet skulle "skicka skrivelsen vidare" till sektionen.

Karméus/Farsta föreslog att repskapet också skulle tillstyrka skrivelsen. Avdelningsstyrelsens förslag bifölls av repskapet. Både Josef och jag röstade för Karméus förslag.

Nästa skrivelse kom från Klubb Sth Ö och gällde den nya arbetstidsberäkningen i brevbäringen. I skrivelsen yrkas:

"att detta representantskapsmöte uppmanar förbundet att under inga förhållanden gå med på några försämringar i arbetstidsberäkningssystemet, utan tvärtom ska kämpa för förbättringar i enlighet med 10-punktsprogrammet

att avdelningsstyrelsen skyndsamt ger ut noggrann skriftlig information om vad postverkets förslag innebär samt fortlöpande informerar om förhandlingsläget. (Detta skyldigheter ligger i det här fallet naturligtast hos förbundet, men om detta inte kan förmås att göra det måste avdelningen sköta det.)"

Avdelningsstyrelsen yrkade avslag på skrivelsen. "I stället" föreslog man att avdelningsstyrelsen 1. skulle gå ut med information till klubbarna när skriftligt förslag kommer, och 2. inkalla representanter för brevbärrar-klubbarna före ordförandekonferensen.

Debatten kring förslagen hade två kännetecken:

- 1) att flera talare var oroliga för vad det slutliga förslaget skulle komma att innebära; samtidigt krävde man bättre information.
- 2) Bengt Olssons egendomliga uppträdande. Han hade "erfarit" att "förhand-

lingarna var avslutade", men vägrade att tala om vad detta innebar, trots flera uppmaningar. Han sitter med i sektionens referensgrupp och borde ju veta.

Repskapet avslog Sth Ö:s skrivelse och antog avdelningsstyrelsens förslag.

De sista skrivelserna gällde stöd åt de arbetare som strjkat under hösten vid bl a KF:s lager i Luleå och nu hotas av höga skadestånd enligt MBL.

Det uttalande som repskapet antog, på förslag från avdelningsstyrelsen, återges nedan:

"UTTALANDE

Angående de strejkande arbetarna vid KF, IMA och TARKETT.

Avdelning 3001 inom Statsanställdas Förbund protesterar mot de bötesförelägganden som arbetsgivarna vid KF, IMA och Tarkett kräver av de strejkande arbetarna vid dessa företag.

Det är särskilt uppseendeväckande att KF i Luleå via sin förhandlingsorganisation KFO, blir de första på svensk arbetsmarknad som kräver sina anställda på dryga böter inför arbetsdomstolen. Det kan inte vara rätt att en kooperativ organisation, som står arbetarrörelsen nära, går ut med krav på böter med 600:- per anställd.

I propositionen till medbestämmandelagen slogs det fast att den gamla gränsen på 200:- i böter till deltagare i "olovlig arbetskonflikt" skulle bibehållas.

Den dåvarande "lotteririksdagen" beslutade dock att strejkböter i princip skall vara obegränsade.

Den fackligt-politiska arbetarrörelsen stöder kravet om att gränsen på 200:- i böter vid "vild strejk" bibehålles.

Vår organisation uppmanar vidare KF:s styrelse att verka för att de anställda som har stämts inför arbetsdomstolen icke krävs på högre böter än 200:- vardera. Detta oavsett vad utslaget i Ad kan komma att innebära."

Rapport från representantskapets möte 8.2.78.

1. Beslöts att avdelningen som vanligt skall anordna en julfest för barn 1979. Den kommer liksom årets att avhållas i Mässhallen i Älvsjö. I år hade festen samlat 740 deltagare.

2. Nomineringar till avdelningsstyrelsen.

Mässör, sekreterare och vice ordförande samt en revisor skall väljas i år. Samtliga nuvarande innehavare av dessa poster hade föreslagits för omval. Endast till vice ordförande hade ytterligare namn föreslagits: Åke Viberg/Sth 4 och undertecknad.

Eftersom högst två kandidater får kvarstå på varje post till valet på årsmötet blev det omröstning. Resultatet av den blev: Bengt Börjesson 54 röster, Åke Viberg 34 röster, undertecknad 11 röster.

På årsmötet kommer alltså valet att stå mellan Börjesson och Viberg.

3. Rapporter.

a) Nytt semesteravtal. G A Nilsson lämnade en rapport som mer förvirrade än redde ut begreppen. Som vanligt kan man nästan påstå.
(Se vidare artikeln på annan plats i PN - där har jag istället utgått

från ett förbundsmeddelande).

b) Dagens stora fråga var införandet av ny tidberäkning i stadsbrevbäringen. Se särskild artikel.

c) Ny tidberäkning i lantbrevbäringen.

Även i lantbrevbäringen håller man på att genomföra en ny tidberäkning. Denna skall

- anknyta till den faktiska postmängden i förarbetet
- innehålla en klassning av vägarna i A- och B-vägar.

Även här började man med att undersöka ett antal distrikt (119). SF deltog i undersökningen. Även här blev resultatet minus:- 27 minuter/dag. Detta minus kommer fr a från värdeförmedlingen.

I de förhandlingar som sedan genomförts har man hittills kommit ned till - 6 minuter. Detta genom att

- föra in tid för efs och obeställbara
- tid för att ta ut och in material - 2 + 2 minuter
- arbetspaus 10 minuter
- tid för läsning av information 3 minuter
- personlig tid

Två förhandlingsavsnitt kvarstår: 1. tid för muntlig information typ kassan och 2. avrundning upp till jämna 5 minuter på tjug-listan. När dessa förhandlingar är klara räknar man med att komma ner till - 1 minut eller 0.

Samtidigt skall observeras, att detta är ett statistiskt genomsnitt, vilket i praktiken innebär att distrikten kommer att slå åt olika håll (Jfr med utfallet i stadsbrevbäringen/JÅ).

OBS! att hela denna rapport bygger på Eskil Gustavssons muntliga information. Alla siffror och omdömen får han stå för.

/JÅ

Det mesta som Fria Proteatern visar på Scala är värt att beskåda. Hårda Bandage som fortfarande efter en lång höst visas, är absolut värt att "ses".

Det var ett tag sedan jag såg den och kan tyvärr inte komma ihåg fakta. Men den handlar om sjukvårdspersonalens situation. Som vanligt är pjäsen blandat med musik av ganska god kvalitet. Thomas Bolme har regisserat den.

Pjäsen gav mig ett starkt intryck, och en inblick om sjukvårdspersonalens situation som inte är allt för rolig.

Björn Berglund

"Arbetsgivare" kallas arbetstagaren
Och arbetsgivaren "arbetstagare"
Detta är logiskt, korrekt och oundvikligt:
Vad som uppifrån ses som höger
är vänster för den Nedersta, och
Omvänt. Motsägelsen upphävs inte
Förrän man upphäver upp och ner

(Efter Ivan Malinovski: Kritik af tavsheden, Borgens förlag 1974)

- - -

Bengt Berg, som skrivit ovanstående, är född i Värmland 1946. Han är en av redaktörerna för tidningen Rallarros och har tidigare gett ut diktsamlingarna: Där drömmen slutar 1974, Värmländska dagar 1975. Tidens förlag 1977.

J Åhman

I vår uppmärksammade serie STUDIEBESÖK, presenterar vi denna gång:

STUDIEBESÖK PÅ EN ALKOHOLPOLIKLINIK

P.g.a diverse jävelstyg som hopade sig en viss höst i ens liv, tog man till den vanliga medicinen, d.v.s en "sjuttis" och drack sig ordentligt full för att om möjligt finna bot i detta eländiga tillstånd. Vid en järnvägsstation sammanträffade undertecknad med några likasinnade, d.v.s packade personer. Efter en burdus förfrågan samt lite rundsnack förstod man att de var på väg att besöka etablissemanget med stort A. Nämligen alkoholpolikliniken för att där intaga middag intravenöst (vitaminsprutor).

Emedan man för tillfället kände stor samhörighet med detta gäng gjorde vi sällskap till mottagningen. I väntrummet slog vi ihjäl tiden med livlig konversation, mestadels om helt olika saker i munnen på varann. Argumenten sköljdes ner med olika brända- och destillerade drycker.

Därefter var tiden mogen för behandling hos doktorn. Eftersom man råkade vara den som för tillfället stod på benen och dessutom befann sig närmast intaget, sögs man in i kvarnen. Efter det att doktorn konstaterat att man var en leg. fyllo, företogs tappra försök att meddelst samtal bringa ordning på saker och ting. P.g.a patientens envisa försök att söka grunden till fylletillståndet på sin eländiga arbetsplats och andra konstiga bortförklaringar, kom vi överens om några **veckors** stiltje i form av sjuk-skrivning.

Som tack för besöket erhöles en kvarter att pigga upp humöret med. (Här måste det ha skett ett missförstånd av något slag). Denna avnjöts i sällskap med några tillkallade vänner som kaffe-kask.

Dock repade sig patienten och fortsatte att jobba som vanligt och gör det ännu denna dag vid full vigör och med god hälsa.

Personaria Jurídica No. 00184
de Abril 28 de 1961

Dirección: Calle 12 #8-11 Of:309
Apartado Aéreo: 25797
Teléfono: 840907

Filial de Tetramecol - Filim - Bogotá - Colombia

L L A M A D O

El Sindicato de Ericsson en Colombia, Sintraericsson, quiere =
dirigir el siguiente llamado a los trabajadores suecos:.....

ÖVERSÄTTNING FRÅN SPANSKAN:

H P P R O P

Fackföreningen vid L M Ericssons dotterföretag i Colombia vill rikta följande
upprop till de svenska arbetarna:

Vi har nu lämnat över årets avtalskrav till företagsledningen. Krav som måste
ställas för att bemöta den allt brutalare situation vi arbetare tvingas leva
under.

Kostnaderna på nödvändighetsvaror i Colombia har under det senaste året stigit
med över 30%, medan våra löner, som redan ligger under existensminimum bara
sjunker i värde. Soppan får bli vår dagliga måltid. En mågenhet med minimi-
standard kostar oss idag närmare 75% av lönen, vilket innebär att vi bor och
äter under de sämsta förhållanden. Existensminimum ligger enligt de beräk-
ningar som gjorts på en inkomst av minst 7 000 pesos. Genomsnittslönen på
Ericsson är 3000 pesos (ca 400 kr). Många har mindre, några har mer.

En organiserad kamp från oss arbetare för bättre levnadsvillkor slås ner av
polis och militär. Genom splittring försök, hot och utpresning försöker före-
tagen krossa våra aktioner. Med det ständiga undantagstillstånd som råder i
landet begränsar regeringen vår strejkrätt, vår organisationsrätt och andra
elementära rättigheter, en politik som de multinationella företagen utnyttjar
till sitt maximum för att krossa vår kamp.

Ett konkret exempel på hur regeringen och de multinationella bolagen samarbetar
för att krossa arbetarna är det som nyligen hände på ett annat svenskt före-
tag i Colombia, AGA-FANO. Den lagliga och berättigade strejk som AGA-arbe-
tarna genomförde för förbättrade arbetsvillkor och återanställning av sina
avskedade kamrater slogs brutalt ned av poliestyrkor ditskallade av företaget
sedan man genom regeringsdecret frantagit arbetarna deras strejkrätt.

Sindicato de Trabajadores de Ericsson de Colombia S. A.

Avskedanden av fackliga ledare och aktivister utan annan anledning än deras fackliga verksamhet är normalt. En ständig förföljelse av fackföreningsanslutna arbetare är vardagliga erfarenheter. Detta tillsammans med den låga lönenivå som råder och den enorma arbetslösheten, som idag uppgår till mer än 30% utnyttjas till maximum av monopolen i deras jakt på allt högre vinster.

LM Ericsson har som andra multinationella bolag insett den för dem så fördelaktiga situation som råder i ett land som Colombia.

Företaget har inlettt året med att dra in på våra möjligheter att på arbetstid arbeta fackligt för att på så sätt sätta en käpp i hjulet för fackföreningens och förhandlingskommissionens arbete. Detta är emellertid inget nytt. Det upprepas varje år.

För att skrämma^{uop/} och splittra arbetarna inför förhandlingarna har företaget återigen dragit valsen om att det inte finns arbete och att man kanske måste permittera 85 arbetare. Man har också avskedat några, men denna gång individuellt, eftersom man inte kan ta till kollektiva avskedanden som förra året, då företaget för detta bötfälldes för olaga kollektivt avskedande av 30 arbetare. Detta efter ett motstånd och en kamp från fackföreningens sida. Dessa kamrater har ännu inte återanställts.

Företagets politik, nu liksom tidigare, är att splittra basen och krossa vår fackliga organisation.

För att bemöta de allt stigande levnadskostnaderna kräver vi en minimilön på 3 500 pesos, en lönehöjning på 350 pesos per dag och mot den galloperande inflationen en revidering av avtalet när inflationen ökat med 15%.

Det är mot den bakgrunden vi kommer att gå in i avtalsförhandlingarna. Kampen kommer att bli hård. Företaget kommer att utnyttja alla resurser och möjligheter för att slå ner oss. Men denna kamp gäller inte bara oss, utan även LM-arbetarna i andra länder. På en bläckrisk måste man angräpa alla armar samtidigt. Angräper man bara en, slår den desto hårdare ned de andra.

Vi vill därför VADJA TILL DEN SVENSKA ARBETSRKLASSEN, FRAMFÖR ALLT TILL LM-ARBETARNA, OM SOLIDARITET, EKONOMISKT OCH MORALISKT STÖD FÖR DEN KAMP MOT DEN SVENSKA IMPERIALISMEN VI HAR FRAMFÖR OSS OCH GE OSS DEN STYRKA VI BEHÖVER.

STYRELSEN FÖR SINTRAERICSSON

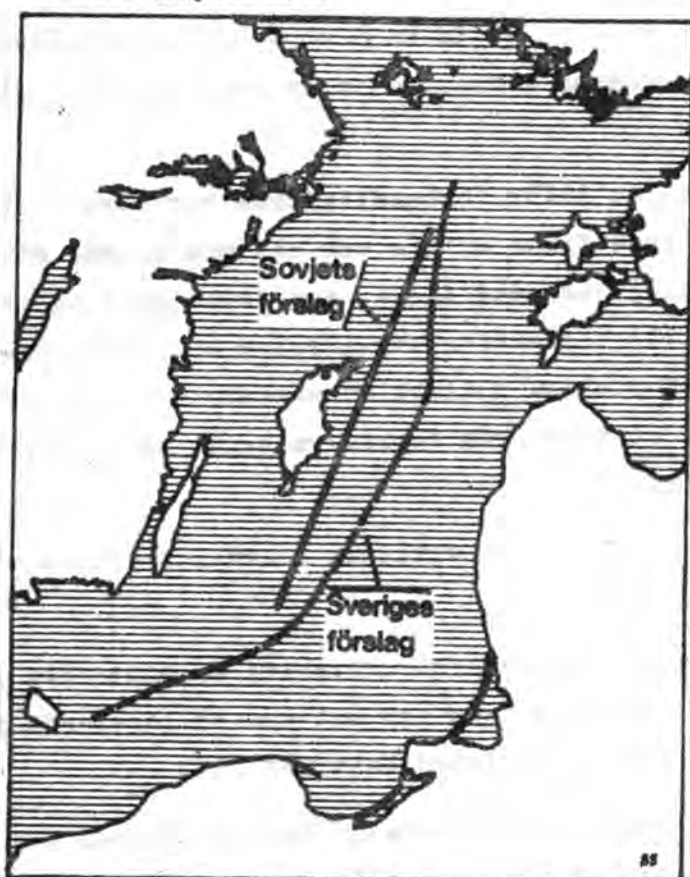
LUIS H MORENO F
ORDFÖRANDE

DEN SOM GER FAN ETT FINGER

En av de viktigaste motionerna till SF-kongressen i höstas var den som en medlem i avd 4039, Nynäshamn, hade skrivit om fiskegränserna i Östersjön.

Den löd:

"Förre jordbruksministern Svante Lundqvist och några andra socialdemokrater har i en riksdagsmotion krävt utvidning av fiskezoner i Östersjön. Regeringen har meddelat att riksdagen skall få ta ställning till förslag om utvidgning av fiskezoner. Både SAP och regeringen är eniga om att den sk mittlinjeprincipen ska tillämpas, dvs att vattnet skall delas mitt emellan de berörda staterna. Det är samma princip som havsrättskonferensen ansluter sig till med stor majoritet.

Genom en utvidgning enligt mittlinjeprincipen kommer ungefär 46 procent av Östersjöns fiskevatten att falla inom svensk fiskezon. Under de senaste åren har stora trålararmador från öststaterna regelbundet sugit vattnet rent från fisk utanför den svenska kusten, till stor skada för fiskebeståndet och den svenska fiskerieringen. Kuststaterna världen över har klart deklarerat farorna från det tilltagande rovfisket, och på havsrättskonferensen har majoriteten anslutit sig till utläggning av 200 sjömil fiskezon och ekonomisk gräns för att skydda fiskebeståndet utanför sina kuster.

Genom dessa åtgärder har trycket på Östersjön ökat och därmed en stor fara för utarmning av fiskebeståndet. En uppdelning av Östersjön skulle alltså på ett bättre sätt möjliggöra ett fortsatt svenskt fiske och en bibehållen själv-

försörjning av fisk. Den är idag ganska låg: 2/3 av den svenska fiskkonsumtionen täcks av importerad fisk. Det kan inte gagna det svenska folket att ytterligare öka beroendet av utlandet. Tvärtom kan det uppstå situationer då vi i Sverige måste ha en ökad självförsörjningsgrad. Det är därför en viktig fråga att bevara fisket i Östersjön också för framtiden.

Sovjet hävdar att en gränsdragning i Östersjön skall göras mellan fastlandet i Baltikum, och förbiser därmed helt att Gotland till Sverige. Det är därför viktigt att den fackliga rörelsen blir varse Sovjets illegala anspråk på svenskt vatten och uttalar sitt stöd till de svenska fiskarna och deras förhandlare om, att Östersjön måste delas enligt mittlinjeprincipen."

Förbundsstyrelsen hade yrkat avslag på motionen med följande motivering:

"Motionen behandlar frågan om principer för indelning av Östersjön i fiskezoner. Som motionärens konstaterar föreligger en gemensam uppfattning mellan SAP och regeringen om att i pågående förhandlingar hävda den sk mittlinjeprincipen."

Med detta ville man anse motionen besvarad. Kongressen gick också på den linjen, utan debatt.

Med denna motion (eller delar av den) måste tas upp igen!

Varför det - regeringen har ju fr o m 1/1 78 utvidgat Sveriges fiskegräns till mittlinjen?

Ja, det har den, men med undantag av de 15.000km² öster om Gotland, vilka Sovjet gör anspråk på!

Sovjet hävdar nämligen, som motionären helt riktigt påpekar, att när mittlinjen dras i Östersjön, ska den räknas från fastlandet; stora öar som Gotland ska det inte tas hänsyn till. Detta hävdar man enbart därför att det i det här fallet är gynnsamt för dem själva; i internationell folkrätt har man inget som helst stöd för en sådan uppfattning. (Förbundsstyrelsen och kongressen har i sitt utlåtande/beslut misstolkat motionären. Denna talar ju inte om en "mittlinje" i största allmänhet, eller en rysk "mittlinje"; nej, motionären talar om en folkrättsligt korrekt mittlinje.)

Det som är allvarligt i denna fråga är att regeringen och de övriga riksdagspartierna inte g har gått emot denna ryska politik, utan t v har accepterat en "grå zon" öster om Gotland. Med "grå zon" menas att området mellan de svenska respektive ryska förslagen till gränslinje (se karta) förblir "öppet hav" som det heter. Det innebär att ingen stat bestämmer över området. Eftersom detta, utan diskussion, borde ligga inom den svenska fiskezonen är denna - "temporära" som man påstår - lösning, en eftergift från den svenska regeringens sida.

Varför är då denna eftergiftspolitik så fel, ja rentav farlig?

Ja självklart är den, vilket motionären tar upp, fel ur ett rent ekonomiskt perspektiv. De svenska fiskarna är hårt trängda ändå, utan att regeringen skänker bort fiskevattnen. (Dessutom till en av de värsta rovfiskarna!) Under havsbotten kan också finnas olja, vilket naturligtvis har en viss betydelse i sammanhanget.

Men saken har också en annan, mycket allvarlig sida. Över hela världen strävar nu "de nya tsarerna" i Kreml efter att utvidga sina intressen. Det sker med alla medel: ekonomiska, politiska, militära. För att inse sanningen i detta påstående räcker det med att erinra sig sådana fakta som: det (i alla avseenden) järnhårda greppet över Östeuropa; den makalösa militära utrustningen, helt inriktad på offensiva vapen; inblandningen i andra länders inre angelägenheter som när man i Västtyskland kräver att vissa böcker skall tas bort från bokmässor; krav på norskt territorium i Barents hav; osv.....

Det är mot den bakgrunden som varje eftergift gentemot dem blir så farlig; varje sådan stärker dem, gör dem mer självsäkra - och hungriga.

Jämför med Münchenpolitiken före det förra världskriget - gjorde den tidens eftergifter att Hitler blev snällare, lugnare; mätt? Nej, alla vet vi svaret; det är precis så som talesättet säger: Ger man fan ett finger, så tar han hela handen!

Det är därför som det är nödvändigt att ta upp motionen igen och ta fasta på det som motionären skriver i slutet av den:

"Det är därför viktigt att den fackliga rörelsen blir varse Sovjets illegala anspråk på svenskt vatten och uttalar sitt stöd till de svenska fiskarna och deras förhandlare om, att Östersjön måste delas enligt mittlinjeprincipen."

Ingen eftergiftspolitik!

Utvidga fiskegränsen till mittlinjen - ingen grå zon!

/JÅ

////////////////////////////////////

Den gula skåpbilen vaknade med ett ryck, det blev plötsligt ljus i garaget, någon öppnade portarna och det började dra kallt om däck-
en.

Han visste instinktivt att klockan var halv sju trots att han ingen klocka hade.

Lite oroligt sneglade den gula skåpbilen mot människan som nu lufsade in i garaget.

Skönt, tänkte han, det är en av dom vanliga.

Den gula skåpbilen sträckte på skåpet och knarrade lite med blad-fjädrarna och beredde sig på morgonritualen. Han visste så väl hur det skulle gå till. Den här människan öppnade dörren, vräkte sig alltid in och började peta med brickan i radion (det kittlade lite otäckt).

Sen sänkte han stolen ett steg och sköt den ett steg bakåt, vred ner backspegeln lite.

Den gula skåpbilen samlade sig inför starten, den här människan sparkade lite onödigt hårt på gasen, det gjorde lite ont.

Motorn gick igång men stannade nästan genast, han hade ju vant sig av med choke redan som liten hemma i England. Människan svor och vred på nytt om startnyckeln.

Den gula skåpbilen smög försiktigt ut genom porten, drog ett par snörvlande andetag, fick luften i fel insugningsrör och hackade till.

Kallt och snö idag igen, tänkte han bittert. Nu ska jag stå här ute i kylan medan människan sitter i värmen på fiket och har det skönt.

Människan ställde den gula skåpbilen vid bryggan och han såg med avund hur människan satte sig i den gamla sura tysken som människan ägde och körde in honom i garage värmen.

Tysken och Den gula skåpbilen talade sällan med varandra, dels var ålderskillnaden stor, tysken var född redan -62, dels var tysken oftast så krasslig att han inte orkade konversera.

Det mumlades i garaget att han drack för mycket, k-sprit och sånt. Men människan fjäskade minsann för honom,

laddade hans gamla ålderssvaga batteri mest varje dag. Den gula skåpbilen hade bara fått laddning en gång då generatorn krånglade. Det var en skön kick!

Människan kom ut ur garaget igen, tafsade Den gula skåpbilen på handtaget och öppnade bakhörrarna.

Dunk, dunk, om han bara inte slängde in säckarna så hårt i skåpet, tänkte Den gula skåpbilen och himlade med halvljuset. Den här människan stängde bakhörrarna när han lastat klart, men den andra människan som körde den gula skåpbilen lät dom ofta stå öppna. Det var så generande!

Stå där och visa baken för allt och alla. Och så man frös sen.

Den gula skåpbilens kompisar kom så småningom ut ur garaget och ställde sig bredvid. Grannen hade använts under helgen, berättade han, och kände sig alldeles utschasad. Han var alldeles grå av smuts och hade en ny repa på sidan. Ingen bensin hade han i sig, det knorrade i den tomma tanken. Den gula skåpbilen var glad att han hade fått vila sig över helgen, helgerna kunde vara svåra.

Människan hade fikat färdigt, hoppade in i Den gula skåpbilen och dom körde iväg. Det var halt så det gällde att noga se var man satte ner däck.

Den gula skåpbilen tänkte på sin barndom i England, visst regnade det men så här kallt och eländigt var det ju aldrig. Men det skulle komma en vår, människan skulle under mycket svettande byta till sommardäck, dom skulle tillsammans sträcka ut på torra och fina vägar.

Den gula skåpbilen trivdes egentligen rätt bra med dom två människor som körde honom och kände på sig att dom trivdes med honom även om dom behandlade honom hårt ibland. Han hoppades att dom skulle få många trevliga mil tillsammans innan han gick i pension och hamnade på en grusplätt i Solna, bucklig och gammal och ful, med en prislapp på rutan. Hans föregångare hade sluppit den nesan, han hade dött en våldsamt död några år tidigare.

Kanske det enda rätta sättet, tänkte Den gula skåpbilen, gjorde en kick-down och försvann i ett moln av snörök.

VI KRÄVER SERIÖSA ÅTGÄRDER FÖR ATT LÖSA DEN EKONOMISKA KRISEN

Sammanfattning av cirkeln "Vem bestämmer vår framtid?" på posten, Täby 1.

Vi anser att ett kapitalistiskt samhällssystem ej kan uppfylla de krav och önskemål som vi medborgare har rätt att ställa. Framför allt när det gäller samhällsekonomi, arbetstrygghet, miljöförhållande, boendeform och när det gäller jämlikhet och lika värde för alla medborgare i samhället i ekonomiska, sociala, kulturella och juridiska frågor.

Vidare är utbildningssystemet starkt påverkat och styrt av krafter och ideer som ej representerar majoriteten av folket. Snedrekryteringen till universitet och högskolor är till överklassens favör i mycket stor utsträckning, vilket är en katastrof ur jämlikhet och rättvisesynpunkt.

Det kapitalistiska samhällssystemet har oundvikligen styrt utvecklingen mot allt starkare utsugning av "tredje världen" och drivit industriländerna till en allt starkare konkurrens om marknader. Den imperialistiska fasen av kapitalismen är nu helt dominerande. Imperialismen och dess företrädare är ansvarig för förtryck, tortyr och mord mot arbetarklassen och dess allierade runt om i världen.

Idag är vi inne i en tid där marknaderna blir mättade och där det börjar uppstå en strid mellan imperialistiska stater.

Allt detta har oundvikligen drivit fram den ekonomiska kris vi är inne i idag. Vi menar också att det är en politisk kris där grundläggande förändringar av samhällssystemet måste genomföras genom arbetarklassen och dess allierades nödvändiga kamp för socialismen.

DÄRFÖR KRÄVER VI:

- 1) Att samhällsekonomin i kraft av ett socialistiskt samhällssystem ska hushålla långsiktigt och plannässigt med ekonomin med hänsyn till människornas verkliga behov och de ekonomiska resurserna, alltså ersätta en kapitalistisk spekulativ och planlös privatekonomi.
- 2) Att produktionen blir behovsriktad. Den kapitalistiska produktionsinriktningen, med dess skapade behov och marknader, har genom principen produktion efter vinst nedfört slöseri och utarmning av våra naturresurser, miljöförstöring och livsfarliga arbetsmiljöer. Produktionen måste istället inrikta sig på våra verkliga behov och ta hänsyn till och hushålla med de resurser vi har.

3) Att arbetsstryggheten ska vara reell. Den tekniska utvecklingen och den våldsamma rationaliseringen har skapat en situation där alla människor omöjligt kan få arbete. Detta trots att nya arbetstillfällen skapats genom ökning av den offentliga sektorn och genom en produktutveckling som i stort byggt på skapade behov.

Kortare arbetstid är i sig eftersträvansvärt, men vi kan aldrig ta oss ur krisen genom arbetstidsförkortning eller genom ökning av den offentliga sektorn. På lång sikt, genom kamp, måste grunden för samhället, det politiska systemet och den mervärdesskapande produktionen, helt förändras. De fonder som idag är aktuella visar inte på detta.

På kort sikt däremot kan arbetstidsförkortning vara ett sätt att bekämpa den akuta arbetslösheten. Ett annat sätt att på kort sikt trygga arbetstillfällen är förstatligande av krisindustrier, där så småningom en alternativ produktion måste utvecklas i industrier med objektivt värdelösa produkter. Lucas-arbetarna i England är ett bra exempel på hur arbetarklassen självständigt kan styra in produktionen till en alternativ, behovsriktad produktion.

4) Att förbättringen av den inre och bevarandet och vården av den yttre miljön ska betalas av produktionen i hela folkets intresse och där forskningen ska stå under samhällets kontroll.

5) Att boendet tryggas med hänsyn till verkliga behov, och att boendekostnaderna ej får uppgå till mer än en viss del av en familjemedlems årslön. Kostnaden för utjämning tas ur produktionen.

6) Att de hinder som idag finns för många människor att utvecklas till en fritt tänkande harmonisk individ undanröjs. Vi tänker på en dålig ekonomi, dåliga bostäder, dåliga arbetsförhållanden, missbruk av olika slag, arbetslöshet, samt dålig skolutbildning.

7) Att kulturutbudet breddas och förs ut på ett effektivare sätt än vad som nu är fallet. Att kulturen blir var persons egendom. Att ekonomiska medel ställs till förfogande i tillräcklig utsträckning så att den sk. våldskulturen saneras bort.

8) Att löntagarkollektivet får en avgörande roll i utbildningssystemet, att fackföreningskunskap och arbetarrörelsens historia blir obligatoriskt i utbildningen.

Att ekonomiska resurser inte får vara ett hinder att gå på universitet eller högskola. Att stimulera och underlätta för barn ur löntagarkollektivet att studera vid den högre utbildningen, så att den obalans som nu råder undanröjs.

Cirkeldeltagarna i "Vem bestämmer vår framtid?", posten Täby 1. Klubb Täby avd 3001 SF.

POSTKUPPEN I NORRKÖPING

För några veckor sedan inträffade, som bekant en beklaglig händelse på posten i Norrköping. En av våra chaufförer läde av någon anledning beslag på värdepost och försvann med detta. Det kunde man ju läsa i utförliga reportage i kvällspressen. Vad undertecknad däremot vill ta upp till diskussion är följande frågeställning: Börjar man arbeta på Posten så är så är det bland det första man får lära sig att vi har tystnadsplikt när det gäller vår hantering av post i tjänsten.

Min fråga är helt enkelt den: Gäller inte denna tystnadsplikt alla, dvs även den överkontrollör som uttalade sig i tidningarna och utförligt redogjorde för postens rutiner, penningmängd och valörer? I sanning otroligt!

Som postchaufför är det med blandade känslor man numera utför posttransporter. "Fina pengar i lagom valörer, var så god och ta dem!"

Min uppmaning är: Gör inte om det!

Hannu Kuuluvainen
Postchaufför och familjeförsörjare.

Politiska skämtet!

Gissa vem?

Vem är personen?
De fem första öppnade rätta svaren
vinner en svängrem!
Lycka till
Svaren skickas till: Moderatgränd 1
Pax 12 Gote
Märk kuvertet med "Blå band".

Summa ett alternativ!

I vår debattserie "alternativ livsstil" som behandlades i ledaren av föregående Postnumret, där vi mest gick in på redaktionens syn på fackligt arbete, ber vi nu att få vidareutveckla detta.

"I vår stressade tillvaro" som författaren Harry Martinsson har uttryckt det, "är vi så jäktade, att ingen riktig tanke hinner slå sig ner hos någon". Detta är, som vi ser det, något av det bästa som satts på pränt. Det är ju en briljant analys av vår nuvarande livssituation.

Arbetet är grunden för all mänsklig välfärd, därför måste vi värna om våra arbeten och inte låta dem urholkas samt bli uttunnade på sitt innehåll och sitt inneboende värde.

Trivs Du på Ditt arbete ger det Dig samtidigt möjligheter till ett mycket rikare liv. Du orkar ta vara på Din fritid, engagera Dig i saker som ligger just Dig varmt om hjärtat, vare sig det gäller föreningsverksamhet, sport, teater, litteratur, studier n.m. Möjligheterna att utvecklas som människor är outtömliga.

Rik fritid gör Dig utvilad, pigg och glad, arbetet flyter fint, man trivs helt enkelt och mår fint.

Alltså, med risk för att bli tjatig; värna om Ditt arbete för Din egen och dina jobbkompisars skull.

Vi vill gärna slå ett slag för just fackföreningsarbete, ett fint sätt att vidga sina vyer. Det kostar möda och verkar kanske trist många gånger men det handlar i alla fall om hur vi har det på jobbet, märkvärdigare är det inte.

Ett ord som av någon underlig anledning helt oförskyllt har hamnat i skamvrån är ordet "politik". "Gud så hemskt, det kan man ju bara inte hålla på med", en icke så sällan hörd kommentar.

I själva verket är politik det naturligaste av allt, det handlar nämligen om just vår livssituation.

Politik= hur vi har det på jobbet, i våra bostadsområden, våra möjligheter till givande fritidssysselsättningar, sjukvård, barnomsorg, hur våra pensionärer har det, våra kommunikationer, både här på klotet och de uppåt (kyrkan). Listan kan göras lång.

Det var väl inte så hemskt, säg? De som blundade när ordet kom upp, kan öppna sina ögon igen och konstatera att de fortfarande är vid liv.

I dagens samhälle med det ökande våldet (t.ex postrån), kontaktlöshet och isolering har väl vi Postisar en väldigt fin och meningsfull arbetsuppgift. Fortsätter samhället att "utvecklas" på detta sätt, är vi väl snart den sista utposten (roligt, va?) när det gäller mänskliga kontakter.

Summa summarum: Åt helvete med egoismen, den har aldrig hittills och kommer aldrig att skapa något fint för mänskligheten, varken på arbetsplatserna eller i vårt övriga samhälle.

Fram för lite värme, hygglighet, gemenskap och spontanitet. Varför skulle inte just Du som läser detta ta och pröva lite medmänsklighet i Ditt dagliga liv, och vi garanterar att Du erhåller en helt ny syn på tillvaron. Visst kan man gå på pumpen ibland, men det är bara att beklaga de som bidrar till detta och gå på igen.

Denna artikel är ett resultat av samtal och tankegångar inom tidningsredaktionen, en samling av "individualister" men framför allt ett gäng som strävar framåt mot nya mål i stor gemenskap och i en anda av ömsesidig respekt för varandra.

I redaktionen: Björn Berglund
Stefan Hörnqvist
Hannu Kuuluvainen
Jan Åhman